

A Dél sportja

A DÉLMAGYARORSZÁG ÉS A DÉLVILÁG SPORT MELLÉKLETE • SZERKESZTI SÜLI JÓZSEF

Turmix

Ott tartunk, kérem szépen, hogy büszkeségeink holt időben, víz fölött, ökölrel, teljes erővel ütök egymás fejét. Dől a vér, az egyik edző mindezt karba tett kézzel nézi. Mint ahogy azt is, hogy levonul az együttese, igaz előtte nem sokkal középső ujját mutatta az ellenfél szurkolótáborra felé. A másik tréner pedig önfelédten ünnepli a vízben a bajnoki aranyérmet, miközben tanítványa a tévének azt nyilatkozza: az ilyen kis bunyó benne van ebben a sportágban, igazából ő nem haragszik senkire. Nyilván tudják: a Honvéd-Vasas vízilabdadöntőről beszélek, melyen hat olimpiai és további egy Európa-bajnokunk szállt vízbe – és közülük nem is egy ott volt az egymást agyamenten csépelők között. Természetesen őket senki és semmi nem mentheti föl, azonban legyünk őszinték: a vízilabda-szövetség nevelésének döntése (bíróküldés), a szinte mindenki szerint pártos bírósági szombat esti mérkőzésen szintén hozzájárult a másnapi botrányhoz. Azt pedig csak remélem, hogy napjaink egyre elhatalmasodó borzalmas brutalitásai nem szívárognak tovább és tovább, egy vízilabda-bajnoki döntő történetek ne ezzel magyarazzuk.

Ezüstfükként zárták a szezont Dragan Djukics tanítványai. A Pick Szeged a bajnokság után a kupában is a második helyen végzett, természetesen mindkét esetben a nagy rivális, a Fotex mögött. És legyünk reálisak: ennél többet nem is várhattunk el Mezeiektől. Hiszen a Fotex szinte minden poszton jobb játékosanysággal rendelkezik. Ennek mai világunkban egyetlen magyarázata van: a pénz. Lelkesedéssel, akarattal, sok munkával, háromezer fanatikus szurkolóval a Pick elérte, amit lehetett: Szegeden egyszer – egy majdnem tét nélküli meccsen... – legyőzte a Fotexet. A többi rivális pedig utcahosszal utasította maga mögé. Tökéletesen példázza a Fotex „elszívó erejét” az ősszegedi Bartók Csaba esete is. A Spanyolországból visszatérő játékos ösztől nyilván nem azért költözik Veszprémbe, mert a Balaton közelsége vonzóbb számára a Tiszánál. Hogy a csapat háza táján mégis akadnak, akik nem elégedettek maradéktalanul a két ezüstrrel? Az nem baj. Éppen ez bizonyítja, hogy ezzel a társasággal még feljebb lehet jutni. Persze, nem ártana még egy kis pénz sem...

A végére hagytam, amivel kezdeni kellett volna: most már lassan mindenki a futball-világbajnokság lázában ég. Én is. Druklok az argentínoknak, meg az angoloknak, de rájuk nem tudtam fogadni, társaságunk tagjai már korábban lefoglalták őket. Maradtak a spanyolok, most barátokozom a keretükkel, ha tudok, vásárolok egy Raúl-mezt, feleségemmel varratok egy spanyol zászlót, a győzelmek után pedig sangriát iszom és paellát eszem majd. A Mátyus-mez, a magyar zászló, a villányi bor, meg a bográcsos gulyás most elmarad. Pedig higgyék el, mindegyik sokkal közelebb áll a szívemhez. Kívétel talán a Mátyus-mez, azt valahogy nem tudták megszerettetni velem.

SZETEY ANDRÁS

Liss-HNKC: az elődöntő kapujában

LISS-HNKC – VÁC 29–22 (13–12)

Magyar Kupa-negyeddöntő, női kézilabda-mérkőzés. Vásárhely, Hódóti Sportcsarnok, 400 néző. Vezető: Nagy, Túróczy.

Liss-HNKC: Szabó K. – Szabó M. 3, Kósa, NIKOLICS 6 (5), Asztalos 3, KOCSIS 6 (1), BAUNOK 5. Csere: VÖRÖS (kapus), HUBA 6, Szőke. Edző: Farkas József.

Vác: Gridnyeva – Szentes 1, Lutz 1, Hajdu 2, ÓRI 4, MÁTYÁS 11 (3), Simut. Csere: Gergely (kapus), Erdős 1 (1), Pilmayer 1, Povázsai 1, Káldi. Edző: Páll Tibor. Kiállítások: 14, ill. 12 perc. Hétméteresek: 7/6, ill. 9/4.

A találkozó 40 perces késéssel kezdődött. A csúszásról a váciak busza tehetett, amely Kiskunfélegyházán lerobbant. A Pest megyeiek személygépkocsikkal és a vásárhelyi egyesület által értük küldött kisbusszal érkeztek meg a Hódóti Sportcsarnokhoz.

A játékszer ezen az úton valószínűleg eltévedhetett, mert a 4. percben – Mátyás révén – csak a hazaiak kapujába talált be, 0–2. Rádásul ebben a minutumban Asztalos sírva szaladt le a pályáról, az ujját fájlalta. Többen ijedten kérdezték: eltört? Szerencsére nem, s folytathatta a mérkőzést. Az első negyedóra végén Kocsis letaglózásánál elszabadultak az indulatok, a két edző is kis híján egymásnak ugrott. Nem vé-

letlenül idegeskedtek a házigazdák: sérülések tizedelik őket, legutóbb a megmúttó Barna dőlt ki a sorból, így Farkas József az ideg már sokadszor kényszerült átszervezni csapatát. A játék a kényszerszűnet után sem változott, kemény, a vendégek révén olykor durva volt.

Fordulás után remekül kezdtek a hazaiak, s pillanatok alatt négygólosra növelték a két gárda közötti különbséget, 36. perc: 17–13. Ismét bebizonyosodott, hogy a kézilabda csapatjáték és egy ember még akkor is kevés, ha az olyan klasszis, mint a tizenegyszer beközöső Mátyás. A vásárhelyieknél sokkal jobban megszokták a terhek. Az előny az utolsó tíz percben kezdett bízgatató nagyságúvá növekedni. A küzdelem hevességére jellemző, hogy előbb Lutz, majd Nikolics is begyűjtötte harmadik kétpercesét, ami automatikusan kizárást jelent. A végeredményt Hiba állította be, akinek ismét kiugrott a válla. Remélhetőleg a május 29-i visszavágóig meggyógyul.

Farkas József: – A baseballtű most a váciaknál volt. Az első félidőben rosszul védekeztünk, a másodikban sikerült megfognunk Mátyást. Remélem az előny elég lesz és bejutunk a négy közé.

Páll Tibor: – Ennél azért jobbak vagyunk.

IMRE PÉTER

Csupa ezüst a Pick Szeged

KÉZILABDA

A bajnoki cím után a Magyar Kupát is megkaparintotta a Pick Szeged elől a Fotex KCV, miután vasárnap a négycsapatos szolnoki döntőben 25–22-re diadalmaskodott.

Kezdjük a kétnapos szolnoki négycsapatos férfi kézilabda MK-döntő eseményeinek felidézését az elején. Most is bebizonyosodott, hogy csodák pedig nincsenek. A papírformának megfelelően végződött a Pick Szeged–Cegléd és a Fotex–Dunaferr elődöntő. Távol járunk az igazságtól, ha azt állítanánk, hogy a két győztesnek, a Pick Szegednek (28–22) és a Fotexnek (25–18) nem kellett megizzadnia a győzelem megszerzéséért. Három nap távlatából azonban nem sok értelme van a férfi kézilabda Magyar Kupa első napi eseményeit felidézni. A Pick Szeged mérkőzéséről azt azért érdemes megjegyezni, hogy az első félidő 21. percéig a türelmetlenség, a szétszórtság jellemezte a Tisza-partiak produkcióját. A szünetben aztán sikerült Djukics edzőnek ráncba szedni csapatát és Eklemovics, valamint Berta eredményes támadójátékával, a feljavult védekezéssel és nem utolsósorban a heteslős Nagy Levente és Ivanov kapus teljesítményével a fokozatosan szétcsúszó Cegléd felett sikerült diadalmaskodni. A szezonediek trénerre a mérkőzés utáni sajtótájékoztatón a következőket mondta:

– Mindig nehezen találtuk meg azokon a mérkőzéseken a ritmust, amelyeknek mi voltunk az esélyesei. Egy félidőig görcsösen játszott a csapat, amely a védekezésünk feljavulásával fokozatosan oldódott és vált biztossá a győzelmünk.

A Fotex–Dunaferr összecsapásról csak annyit érdemes megemlíteni, hogy a két csapat nemigen válogatott az eszközökben, így a tavalyi kupagyőztes 22, a bajnok pedig 12 percben emberhátrányban kézilabdázott. Csoknyai homlokát össze kellett varrni, Szaracevics pedig vállsérülés miatt a másnapi döntőben nem vállalta a játékot.

Szerencsére a Pick Szegednél az elődöntő után nem lett újabb veresztés. A Tisza-partiak egyébként is nagy hátránnyal indultak, hiszen Pergert és Budayt nélkülözni kényszerültek. A két kapus, Fekete és Ivanov pedig fájlalta a derekát. Csak Szabó doktor és Pióker gyúró együttes munkájának köszönhetően került bevezethető állapotba a két portás.

A mostani bajnoki év ötödik Pick–Fotex összecsapás megkezdése előtt a szegedi drukkernek minden elismerést kiérdemelt, hiszen nagy létszámban, és hangerővel biztatták a kedvenceket. Bajusz is megtette a magát, hiszen a nemzetközi kupában jól bevált térfelcserére kényszerítette a már „berendezkedett” Fotexet a csapatkapitányi választás után. A mérkőzés első percében is ő lett a főszerplő, hiszen magabiztosan értékesítette a büntetőt. Ugyanezt tette két perccel később Matics is. Jól bevált Dragan Djukics elképzelése, hogy Maticst zavaróként védekeztette, ez annyira meglepte a Fotexet, hogy Élesék egyszerűen tanácstalanok voltak a támadásve-

A Pick átlövője, Bécsi János (balról) a védekezés mellett nyolcszor a Fotex kapujába is betalált a szolnoki Magyar Kupa-döntőn.

Fotó: Gyenes Kálmán

VÉLEMÉNYEK

Kovári Árpád, a Pick elnöke: – A sérült kapusaink miatti hátrányt sajnos nem sikerült ellensúlyozni, a csapat szépen helytállt, de mellé még a külső körülményekkel is meg kellett vívunk a harcunkat, s ebben alul maradtunk.

Mezei Richárd, a Pick válogatott beállása: – A világ egyik legjobb kézilabdacsapatával hosszú ideig partiban voltunk, sajnos az első félidő végén esztelenül játszottunk, s az ebből adódó hátrányunkat a második félidőben nem sikerült ellensúlyoznunk.

Hajnal Csaba, a Pick KCV ügyvezetője: – Nagyszerű mérkőzést vívott a két legjobb magyar csapat. Nagyon örülök, hogy sikerült egy újabb trófea begyűjtésével emlékeztetessé tenni negyedévszázados klubunk ünnepét.

Buday Dániel, a Pick válogatott irányítója: – Nagyon boldog voltam, hogy a döntőn ott lehettem, de az örömöm akkor lett volna teljes, ha pályára is léphetek.

Dobozi Iván, a Pick technikai vezetője: – Nem sok hiányzott a bravúrhoz. Azonban a Fotexnek elegendő egy pillanatnyi rövidzárlat is, amit azonnal kihasználnak.

Bécsi János, a mérkőzés egyik legeredményesebb lövője: – Az egyik szemem sír, a másik meg nevet. Eredményességemet sajnos csak egyéni sikernek könyvelhetem el.

zetésben. A bajnok azonban a durvaság fegyveréhez nyúlt. A kitűnően játszó Bajuszt, valamint Eklemovicsot keményen abrikolták. A játékváltások azonban ezt nemigen akarták észrevenni, így aztán az álom tíz percben tartott... Perez két hatalmas bombáját követően Dzsombá találatával szemben is tanácstalan volt Ivanov. A kétféleképp Pick előny a 13. percben ugyanennyi hátránnyal változott. A kiállítások miatt elbizonytalanodó szegediek öt percben hiába próbálkoztak bevenni Sterbik kapuját, de azt még büntetőből sem sikerült megtenniük. A fordulópontot a 16. percben hozta, amikor Bajusz nagy gölt ragasztott a veszprémi kapuba. Ha a csapatkapitány többször hibázott is, de az ő révén tartotta a 24. percben a két gólos távolságot a Szeged. Aztán lehúzta a rolót Sterbik. Ugyanakkor a Tisza-partiak ziccereteket hagytak ki, a kapusok nem voltak képesek bravúrokra, s egyre nőtt a távolság, s az szinte már behozhatatlannak tűnt az első félidő végén. Bécsi göljával indult a második játé-

rész, s találatát jótékony hatással volt a társakra, de az is jó húzásnak bizonyult, hogy Mezei kapta a beállós posztot, aki nagy kedvvel és gólokkal hálálta meg a bizalmat.

Lendületesen játszott a Pick Szeged, különösen Eklemovics volt elemében, aki nemcsak szép gólokat lőtt, hanem magyar pályán ritkán látható átadásokkal hozta helyzetbe társait. Így az elvesztettnek hitt mérkőzést visszahozta a sírból a Tisza-parti gárda. Szinte egymást múlták felül a játékosok, Nagy Levente például a büntetőnél előbb Pásztor, majd Élest is annyira megbűvölte, hogy mindkettő hibázott. A 44. percben mindössze egy góllal vezetett a bajnok. De a szegedi továbblépés nem sikerült, s ez nem Bajuszék megtorpanásának volt az eredménye, hanem a játékváltók a kellő pillanatban mindig kiállítottak egy-egy szegedi játékost, vagy egy-egy megmozdulást nem egyformán értékelték. Az 53. percben időről időről Djukics mester, de csodát már nem tudott elérni.

A bajnoki cím mellé megszerzte a Magyar Kupát is a 25. születésnapját ünneplő Fotex KCV. A Pick Szeged az új bajnokságban, kupaveresége ellenére is az európai kupagyőztesek társaságában indul, hiszen a Veszprém a BL résztvevője lesz.

Dragan Djukics: – Minden erőt mozgósítottunk, s azt hiszem az utolsó percig partiban voltunk a Magyar Kupa megszerzéséért folytatott versenyfutásban. Az első félidő utolsó hat percéért kár, hiszen akkor veszítettünk el tulajdonképpen a találkozót, mert a második félidőben a hat gólos hátrányunkat sikerült ötre csökkenteni, de a Veszprém van olyan jó csapat, hogy nem engedett bennünket tovább. Nekünk a most elkövetett hibáinkból le kell vonni a tanúságot, s azon kell dolgozni az új bajnokság megkezdéséig, hogy ezeket kijavítsuk. Úgy érzem, a klub az elmúlt évhez képest előbbre lépett, hiszen két ezüstérmet szerzett.

Zdravko Zovko: – Ilyen mérkőzésre készültünk. Az első félidőben mi voltunk a jobbak, a második játékrészben feljavult a Szeged, de a csapatomban volt annyi tartalék, hogy a végén meg tudta őrizni az előnyét. Ezzel újabb aranyérmet nyertünk.

A döntő jegyzőkönyve

PICK SZEGED –

FOTEX KCV

22–25 (8–14)

Szolnok, 1500 néző. Vezető: Klucsó, Lekrinszki.

Pick Szeged: IVANOV – Berta, BÉCSI 8 (1), Doros, MATICS 1 (1), MEZEI 3, Bajusz 5 (2). Csere: Nagy, Fekete (kapusok), EKLEMOVICS 5, Ilyés, Németh, Laluska. Edző: Dragan Djukics.

Fotex KCV: STERBIK – DZOMBA 8 (1), DIAZ 4, Éles 3, Jovics, PEREZ 6, Pásztor 2. Csere: Fazekas (kapus), Gál, Csoknyai, Zsigmond 1, Iváncsik 1. Edző: Zdravko Zovko.

Kiállítások: 14, ill. 6 perc. Hétméteresek: 8/4, ill. 4/1.

Az eredmény alakulása: 4. perc: 3–1, 9. p.: 4–3, 13. p.: 4–6, 23. p.: 7–9, 35. p.: 11–15, 41. p.: 15–16, 51. p.: 19–20, 54. p.: 19–23.

SÜLI JÓZSEF

